

Η θεία παναγαθότητα παραχώρησε στους δύο συζύγους να γεννούν άνθρωπο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο τίμιος γάμος είναι η βάση της αρμονίας, της ειρήνης, της κατά το δυνατόν ευτυχίας αλλά το κυριότερο απ' όλα είναι η βάση της δημιουργίας ανθρώπων, της πιά υψηλής στους κόσμους μας αξίας, εφ' όσον ο Κύριος μας αποκαλύπτει ότι δεν είναι άξιος όλος ο κόσμος για έναν άνθρωπο. Το υψηλότατο αυτό αξίωμα που η θεία παναγαθότητα παραχώρησε στους δύο συζύγους, να γεννούν άνθρωπο, που έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει θεοαγχιστεία και να γίνει «κληρονόμος του Θεού Πατρός και συγκληρονόμος του Υιού αυτού» δεν μπορεί να περιγραφεί. Το μέγιστο αυτό αξίωμα που παράγει όχι ήλιους ή άστρα ή ηλιακά συστήματα, αλλά την «κατ' εικόνα και ομοίωσιν» του Δημιουργού μορφή, το παράγει η σεμνότητα και συμφωνία του γάμου και γίνεται ο άνθρωπος συνεργός της αιζωείας χάρη στο Θεό.

Το απαραίτητο μέσο αυτού του θριάμβου είναι η γνήσια και αληθινή αγάπη των συζύγων, κυρίως στις αντιξοότητες της ζωής, εφ' όσον και ο ανύστακτός μας εχθρός πολεμά. Επειδή όμως κεφαλή της γυναίκας είναι ο άνδρας, αυτός πρέπει να

έχει τη μέριμνα για την αδιάλειπτη αγάπη η οποία θα τους συνδέει. Ο Απ. Παύλος συμβουλεύει: «Τη γυναικί ο ανήρ την όφειλομένην εύνοιαν αποδιδότω· ομοίως και η γυνή τω ανδρί» (Α΄ Κορ. 7,3). Ερμηνεύοντας τη βαθύτητα αυτού του μυστηρίου λέγει: «η γυνή του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' η γυνή» (Α΄ Κορ. 7,4). Και προσθέτει τους λόγους της οικονομίας για να μην εισχωρούν ελλείψεις ή υπερβολές. Λέγει λοιπόν στους συζυγούς: «Μη αποστερείτε αλλήλους, ει μη τι αν εκ συμφώνου προς καιρόν, ίνα σχολάζητε τη νηστεία και τη προσευχή, και πάλιν επί το αυτό συνέρχησθε, ίνα μη πειράζη υμάς ο σατανάς» (Α΄ Κορ. 7,5). Το «εκ συμφώνου» που τονίζει ο Παύλος έχει βαθιά σημασία, διότι το «ασύμφωνον» γεννά την υποψίαν της σατανικής κακότητας, αλλά λαμβάνεται υπ' όψιν και το περιβάλλον, που πάντοτε γεννά πειρασμούς.

Για τη σταθερότητα και τη μονιμότητα του γάμου ο Παύλος γράφει: «Παραγγέλλω ουκ εγώ αλλ' ο Κύριος γυναίκα από ανδρός μη χωρισθήναι και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι» (Α΄ Κορ. 7,10). Αλλού απευθυνόμενος στον άνδρα λέγει: «δέδεσαι γυναικί; μη ζήτηι λύσιν. Αέλυσαι από γυναικός μη ζήτηί γυναίκα» (Α΄ Κορ. 7, 27).

**ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ - «Συζητήσεις στον Άθωνα», Ψυχωφελή
Βατοπαιδινά 13**